

Obsah

I.....3
O řečnictví. Řečnictví je vždy spjato s životem veřejným; ono předstihuje skutečný průběh událostí; jest nejlepším prostředkem propagandistickým; význam řečnictví se naplno projevil již ve starém Řecku; též v Říši římské dospělo řečnictví ke svému rozkvětu; v počátcích křesťanství bylo řečnictví (kázání slova Božího) mocným prostředkem jeho šíření; papež Lev I. zachránil Řím svou výmluvností před zpuštěním od Hunů; ohnivě kázání mnichů podnítilo křesťanstvo k výpravám za osvobození Jeruzaléma od pohanů; kdo jim sám nevěří, nemůže získat nikoho dalšího pro ideály; obsah řeči musí být podrobně rozpracován; hodnota řeči je obsažena v myšlenkách; působivý projev lahodí uchu posluchačů; efektní řečnění s jalovým obsahem je k ničemu; bravurní ovládnutí jazyka je předpokladem dobrého řečníka; způsob přednesu je nutno upravit podle obsahu řeči; řečník se nesmí nechat rozrušit negativními projevy z publika; řečník též musí zohlednit *genia loci* místa; musí dbát i ekonomie (šetrnosti) hlasu; gestikulace některých řečníků hraničí až na *theatrálnost*; vynikající politik pronáší svoje řeči bez konceptu; řeč čtená nikdy se nemůže ve svých účincích rovnat řeči mluvené; řeč, která budí dojem, že je právě tvořena při projevu, je nejúčinnější; duch řeči odpovídající atmosféře schůze (ztotožnění řečníka s davem) je *non plus ultra* (*Fingerspitzengefühl*); řečník nesmí svými vývody posluchače nudit

- II. 15
Ruským židem Helphandem nacisti opovrhovali; základní vzdělání nabyt v Oděse, vyšší v Basileji; svoje působení v Německu zahájil ve Stuttgartu, pokračoval v Berlíně; vůdcovými učiteli Helphand, Cosmanowsky a Bebel; Helphandovým vynálezem je zahájení revoluce na základě masové stávkové; Engels mínil, že revoluce je pro Německo nevhodná; Helphand mínil, že Německo představuje pokrok, Dohoda je ztělesněním reakce; Helphand zasypával německou frontu revolučními tiskovinami – s takovou mohlo Německo vyhrát válku?; Rusko mělo být vyřízeno ne obsazením Petrohradu, ale dobytím jižních oblastí; Fordův „Mezinárodní žid“ jako by z oka vypadl Helphandovým brožurám; jsou jen dvě možnosti: buď spojená západní Evropa, nebo nadvláda Ruska; na konci života měl Helphand pocit, že se mu skoro nic nezdařilo
- III. 37
Stručné pojednání o díle H. Ibsena Peer Gynt; Peerova matka láteří, že jeho celá práce je tlachat, lhát a vychloubat se; on ji ujišťuje, že udělá skvělou kariéru; má vidění, že jede na nádherném koni, jako by byl císařem; odchází na svatbu Ingrid a podaří se mu ji svést; náhodně potkává ženu, která ho odvádí do shromáždění trolů, skřetů a hejkalů; dochází k nedorozumění kvůli kulturním rozdílům; setkává se s Oklikou-nem, který mu radí, aby nešel přímo, ale oklikou; znovu se potkává se Solveig, která nemohouc jinak, našla k němu cestu; potkává starší ženu (Ingrid) s kulhavým klukem, který je jeho; Peer je oba odhání; vrací se k matce, která leží na smrtelné posteli; vzpomínají na časy dávno minulé, a jak to bývalo hezké; Peer se rozhoduje, že odejde za moře; v cizině zbohatl; při hostině vypráví, že je sice Nor, ale duchem světoobčan; dochází k rozepři s hosty, ti se zmocní jeho jachty; Božím zásahem jde jachta ke dnu; v poušti, v komunitě mo-

hamedánů, stává se Peer prorokem; uvažuje, že by byl hlupák, kdyby zkazil hru; Solvieg daleko na severu stále na něho čeká; v Káhiře potkává Peer pomatence, který ho přivádí do blázince; vrací se domů, u norského pobřeží loď ztroskotala; doma už ho nikdo nezná; jde lesem a zaslechne z chaty Solveižin zpěv; při setkání s knoflíkářem nechce si Peer přiznat, že sám sebe nalhal; po delším bloudění v lese Peer opět přichází k chatě, z níž vyšla Solveig; on přiznává své hříchy, a žádá, aby ho soudila; ona říká, že o žádných jeho hříších neví, a je šťastná, že se vrátil

IV. 54

Helphand líčí, jak se stal německým sociálním demokratem; národnostní vzepětí na začátku Velké války považoval za konec nacionalismu; kdyby soc. demokracie rozpoutala na začátku Velké války revoluci v Německu, Dohoda by obrátila Německo v trosky a ruské tlupy by vtrhly do Berlína; proto soc. demokracie hlasovala pro válečné úvěry; liberální řeči politiků Dohody nemohly zakrýt její reakční povahu; odchod za obchodem do Konstantinopole r. 1910; tisk Dohody zrádcoval Helphanda nepřetržitě; sledován agenty cizích států na každém kroku; obchod německým uhlím v Dánsku, anglické sabotáže; jeho obavy, jaké požadavky by Dohoda vznesla, kdyby zvítězila; on ale věří, že Německo již zvítězilo; „musíme rozptýlit atmosféru lži a nenávisti“; dělnické sověty připomínají víc židovský Kahal než demokratickou instituci; revoluční diktatura má svoje hranice; udržovat se trvale pomocí kulometů není možné

V. 124

Helphandova snaha objasnit řešení hospodářských problémů socialismem; bolševismus je smrt a zničení; dělnická solidarita zničila komunismus; úkolem společnosti je podporovat štěstí osobnosti; zájem dělnictva je omezen zájmem rozvoje průmyslového odvětví; stát je zástupcem obecného zájmu

(nikoliv představitelem zájmů nějaké „třídy“); demokracie předpokladem socialismu→perestrojka (a to celé byl domeček z karet); strádání mas předpokladem existence bolševismu; pro své zájmy nesmějí dělníci zničit vývoj (nic jiného ovšem nedělají, když se utrhlí ze řetězu); bolševici vyvlastnili lidovým masám jejich práva; Helphandovy iluze o finanční situaci socialismu; další jeho iluze o stavební činnosti; nutnost politiky odzbrojení, jinak se militarismus rozmůže; pokus Francouzů sjednotit Evropu ztroskotal; roztržitost Evropy její nevýhodou vůči světu; odbory všech zemí se musejí spojit; tím bude dosaženo kosmopolitního cítění dělníků; společně dosáhnou národy vyšší úrovně; Helphand přiznává, že německá soc. demokracie prováděla Dolchstoß – mír bez anexí a kontribucí; válečné kontribuce ve prospěch Dohody znamenají destrukci jejich ekonomiky

VI. 208

Vůdce po svém narození pokřtěn; Alois zemřel, aniž přijal poslední pomazání; oslavný nekrolog za Aloisem ve Freisinger Tageszeitung; opat Hagn všude v klášteře v Lambachu zanechal svou značku – svastiku; Adolfovo rouhačství při hostii, proto musel přestoupit ze školy v Linci do školy ve Steyeru; tehdy se v něm zrodil nutkavý pocit utíkat a skrývat se; v tom není rozpor, že byl populární v celém Německu, vždyť se presentoval právě opačně, než jaký skutečně byl; všeobecně známý, a přece – utajený; duchovní destrukci Rakouska nejlépe symbolisuje parlament ve Vídni – a před ním socha pohanské bohyně; Ervín Tór financuje Lanze Liebensfelse (časopis Ostaru); od návratu z Trauensteinu buduje vůdce svou kariéru pomocí padělaných dopisů; vůdce později tvrdil, že mu v lazaretu v Pasewalku padělali chorobopis; vůdce vyjádřil svou nelibost vůči panovnickým rodům; pozadí Lutherovy reformace vzbuzuje pochybnosti

- VII. 221
 Vůdce úplně omámen zážitkem ze shlédnutí filmu Tunel; ohromen propagandistickým působením A. Csillágové; jeho dopisy z války jsou zřejmý padělek; nejasné působení i konec Sebottendorfa, jisté je jen to, že byl internacionální, nikoliv národní živel; Rathenau zavražděn ruskými agenty; pravdu měl Ludendorff, že ho zavraždili komunisti; vůdcova strana zabránila na 1. máje komunistickému puči; neustálé podvratné působení O. Strassera; on i Stennes byli ruskobolševičtí agenti; přísaha členů SA je předem zbavila odpovědnosti za jejich činy; neblahé působení J. Mengeleho v Osvětimi; svým zjevem připomínal spíš cikána než Árijce; židovská kulturní činnost v Terezíně zcela prodchnuta starozákonním duchem (nenávistí ke křesťanům)
- VIII. 234
 Podle Dietrichova názoru vůdce proti sobě zbytečně popíchoval cizí národy; Dietrich vůdcovu politiku nepochopil; Heß, dědičně zatížen, odletěl do Anglie; Japonsko bylo stejně špatný spojenec Německa jako Itálie; nevěřilo mu, němečtí generálové ve službách Číny ušetřili Japoncům několik porážek; Dietrich jednou větou vyjádřil účel propagandy, což vůdce zarazilo; ministr Kerrl předčasně zemřel; ve volebním boji r. 1932 vůdce s bídou sháněl peníze ze dne na den; samovolná regulace tržního hospodářství je překonána; přebytečnou kupní sílu mas nutno vypotřebovat nikoliv nákupem potravin, ale výdaji za nemateriální požitky (kulturu a nákup „uměleckých“ předmětů); vůdce pudově přitahován ke Grazu; vánoční nálada mu byla nepříjemná
- IX. 248
 Schopenhauer se židovskou otázkou příliš nezabýval; byl proti emancipaci židů; přesvědčen o nezměnitelnosti charakteru; řešení židovské otázky vidí ve smíšeném manželství, které považuje za menší zlo; árijský člověk je pesimista a fi-

lantrop; židovské náboženství je hrubé pohrdání člověkem v zájmu absolutního kolektivismu; jediným zdrojem morálky je soucit; semknutost v duchovním životě je nezbytná

X. 280

Po některých omylech svého mládí se Wagner stal odpůrcem židů; Bismarck Wagnerovi nedůvěřoval; židovští spolčenci předvádějí před očima Němců blouznivé reje nacionálního socialismu; židé jsou umění i vědy neschopni, protože v jejich myšlení není žádný zachytný bod; Spinoza předchůdcem Nietzsche; Lasker (druhá Ester židovských dějin) zřídil panství židů v Německu; pomatenec Nietzsche se odvrátil od Wagnera, protože neměl antikřesťanský předsudek; někteří židé Wagnerovi aplaudují, jiní za něho svůj život pokládají; židé si sami nakladli před se nepřátele: „šosáky“; Wagnerova nesmyslná rada nečíst šosácké noviny; židovské náboženství je výtvar satanův (Jan [8, 44]); v židovském náboženství je skrytý rozpor; zbožňování peněz příčinou židovského vniknutí; zbožňováním peněz židé zruinovali německé mravy i německé umění; dál to tak nemůže jít, nastal čas řešení

XI. 319

Rodokmen lidstva; černoš je mnohem bližší příbuzný gori-ly než běloch; člověk přišel na svět v důsledku vývoje světa k chaosu – zákon entropie řídí světové dění; dějiny smysl nemají

XII. 321

Komiks z internetu o „Eduardu“ Laskerovi

Literatura.....330